

Viklan se skalní mísou

Stanislav Wieser, Karlovy Vary

Na mnoha místech skalních výchozů žulového masivu na Karlovarsku dochází k typickému zvětrávání podmíněnému kvádřovitou až kulovitou odlučností žuly. Pohledově pak některé vrcholové části skal působí, jakoby byly odděleny od svého podkladu. Poměrně vzácně dochází při erozi horniny k vytvoření víceméně horizontální spáry, na které spočívá skalní blok tak malou plochou, že se může rozkývat. Tím se liší viklany od pseudoviklanů nebo skalních hřibů. Nejznámějším na Karlovarsku je viklan Dominik (přírodní památka Viklan vyhlášena v roce 1979 u obce Javorná).

Poměrně zřídka se na vrcholcích žulových skal můžeme setkat s dalšími zajímavými útvary – skalními mísami – oválnými miskovitými prohlubněmi na vodorovných plochách skal. V romantických představách našich předků jim byl často přisuzován rituální význam, i ony však vznikly působením přírodních sil.

Setkat se s viklanem, na kterém by byla ještě skalní mísa je tedy raritou. Přesto se v našem kraji takovým úkazem můžeme pochlubit. Při prohlídce skalní mísy v severní skupině skalních věží na Trousnické skále (949 m) v Krušných horách jsem zjistil, že je na malém viklanu. Jeho objem je odhadem menší než 0,5 m³ a lze jej mírně rozkývat tlakem jedné ruky.

Přes vrchol Trousnické skály byla v roce 2008 nově zavedena modře značená trasa KČT. Od původní trasy se odchyluje východně od Pajndlu (Tisovského vrchu) k Bílé skále, dále vede na rozcestí pod Vlčincem. Průchod přes vrcholové skály a mizející lesní pěšinou se značně liší obtížností od ostatních částí trasy.

- ▲ Severní věž na Trousnické skále, v popředí viklan se skalní mísou.
- Viklan v bočním pohledu.
Obě fotografie Stanislav Wieser.